

Vers geperst

Jonny & the Jazzuits *Songs of Deliverance* eigen beheer

De Britse saxofonist, klarinettist en zanger Jonny Boston speelt samen met Gert-Jan Scherff op piano, Pierre Dunker op bas en Tom Niewenhuijse op drums in twee bands, waarvan Jonny & the Jazzuits zich volledig op het gospelrepertoire concentreert. Samen met de zangeressen Amy Perry en Maria Markesini hebben ze dertien songs met religieuze teksten opgenomen. Twee ervan steken er met kop en schouders bovenuit.

Daar is ten eerste *Amazing Grace* in de versie van Dottie Rambo: *He looked beyond my faults*. Bostons stem klinkt hier tegelijk helder én gepassioneerd. En dan hun versie van Bachs *Jesu, meine Freude*, BWV 227, *Jesu, Joy of Man's Desire*: het intro is luidruchtig alsof de hemel opengaat, daarna leven de vier musici hun muzikale passie uit op Bachs heerlijk bekende melodie.

(MK)
www.jonnyboston.com/nl/jazzuits

Pau Li Liem *No One Knows* ZenneZ Records

No One Knows is het debuutalbum van vocalist, pianist en componist Pau Li Liem. Op de cd wordt ze begeleid door pianist Harmen Fraanje, drummer Pascal Vermeer, gitarist Teis Semey en contrabassist Marijn van de Ven.

Het idee voor het album ontstond toen ze een carte blanche kreeg tijdens het Sound of Europe-festival in 2021 in Breda. Hier speelde ze voor het eerst samen met Harmen en Pascal. De muziek is experimenteel en ontdekkend, zowel voor de muzikanten als de luisteraar. Waar gaat het naartoe?

Deze zoektocht vind je ook terug in de teksten van de zangeres. In een aantal tekstloze tracks is haar stem echt één van de instrumenten, constant gedragen door de smaakvolle begeleiding van de band, die haar op de voet volgt.

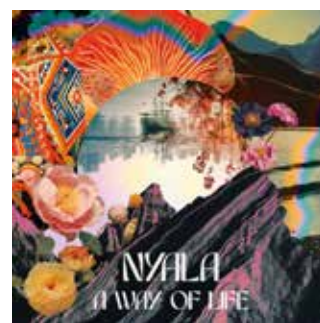
(PO)
www.pauliliem.com

Louis Armstrong Celebration Band Eigen beheer (mede tot stand gekomen dankzij het Sena Muziekproductiefonds)

Zet je schrap of laat je helemaal gaan, de keus is aan jou. Maar het is vrijwel ondenkbaar dat je de Louis Armstrong Celebration Band helemaal gelaten over je heen zult laten gaan. Vanaf het eerste nummer komt er zoveel energie vrij dat je direct een fysieke impuls voelt tot bewegen en 'feeling good'. De Louis Armstrong Celebration Band is een hyperenergieke en supergeoliede machine, aangedreven door bevlogen musici als Harry Kanters en Michael Varekamp. En zonder twijfel zou old Satchmo himself een big smile op zijn gezicht krijgen bij het horen van deze vulkaan van muzikaliteit. Strak en losjes zijn hier naadloos met elkaar verweven. Puntgaaf samenspel afgewisseld met heerlijke solo's op piano, trompet, klarinet, saxofoon, double bass en drums. En waag je je aan Armstrong, dan moeten vocals meer zijn dan 'just another voice'. Nou, Michael Varekamp levert. Als een ongeslepen ruwe diamant, die ook nooit geslepen mag worden.

Echte old school swing, met de geweldige muziek van Louis Armstrong. (RtH)
www.harrykanters.nl
www.michaelvarekamp.nl

Nyala *A Way of Life* Nyala Music

Het trio Nyala bestaat uit Pau Li Liem (zang en piano), Stef Joosten (basgitaar) en Jorrit Romme (drums). Nyala is een Indonesisch woord voor vlam. De onvoorspelbare beweging van een vlam staat symbool voor het samen musiceren en improviseren.

Je zou bij deze omschrijving kunnen denken dat het album vol staat met vrije improvisaties. Maar dat is niet zo. De composities zijn compact, met een duidelijk te volgen structuur. Op de tracks *Run Away*, *La Da Dum* en *At the End of the Road* ligt de basis in een sterk ritmisch motief op een onregelmatige maatsoort. Mede door de groovy drums en elektrische bas krijgt de muziek een popachtige sound. Hier kan de lyrische zang van Pau Li Liem vrij over bewegen. Afwisselend horen we haar stemgeluid veranderen van klassiek naar jazz naar Keltische folk. Met de intieme eindtrack *Seagull* dooft de vlam langzaam uit.

Voor akoestische muziek komt het album geproduceerd over. Wat geen slecht ding is. Dat maakt dit album toegankelijker voor een breder publiek dan alleen de jazzluisteraar. (PO)
www.nyalamusic.com

Rieany Plus *Songs for R P* Continental Europe CD 98

Drie 'oude' rotten in het vak vormen de band Rieany Plus: Rieany Janssen, Jan Hendriks (Doe Maar) en BJ Baartmans. Hun nieuwste cd staat vol met country, folk en blues, waarbij Baartmans' *How does that work* opvalt. Hendriks speelt hier naast gitaar ook bas en vormt samen met Baartmans het licht ironische achtergrondkoortje. Deze song over de alles vergevende liefde van een vrouw staat als een huis. In *Wanda* zingt Janssen opeens met een mannelijk hese stem die perfect past bij het grappige verhaal. Met *Oevers* van Boudewijn de Groot en zijn Nederlandse tekst ontstijgt de band eindelijk de americanasfeer. De Groots rijke beeldspraak met verwijzingen naar Parijs en Berlijn vertolkt Janssen doorleefd. Ze is niet altijd even goed te verstaan maar haar medemusici geven haar alle ruimte. Hendriks' *Wat als ik dat zei* op een tekst van Jack Poels (Rowwen Hèze) is een gelaagde, bedachtzame chanson met een gaaf einde. *Weg van hier* van ex-voetballer Björn van der Doelen bekrönt sfeervol dit (levens)liederenspektakel. (MK)

www.rieanynl/projecten/rieanyn-plus

Susanne Alt *Royalty for Real* eigen beheer

Het inmiddels zesde album van saxofoniste Susanne Alt is een eerbetoon aan de in 2018 veel te vroeg overleden jazztrompetlegende Roy Hargrove. Alt heeft deze cd tijdens de coronapandemie in de Eastside-studio in New York opgenomen, samen met James Hurt (Fender Rhodes, piano), Gerald Cannon (bas) en Willie Jones III op drums. Al deze musici hebben met Hargrove samen opgetreden. Alts *Bel Air Bop* is een flitsend nummer waarin deze ijzersterke ritmesectie het geheel voortstuwt, gelardeerd met een drukke drumsolo en een virtuoos staaltje pianospel. Als niet-alledaagse begeleiding heeft Alt daaronder een fluwelen fluitarrangement ingespeeld: *chapeau! Classy Cats* is mijn favoriet met twee elkaar afwisselende contrasterende delen waarvan het 9/8 je steeds weer uit de bocht laat vliegen. Het Sinatra-nummer *The Nearness of You* maakt Alt tot een zeer ontspannen zwoele ballad. Dankzij de lange melodielijnen met omfloerst geblazen noten en een zweempje vibrato wil je er als het ware eeuwig naar blijven luisteren... Totdat je met de fraaie soli op het laatste nummer *Royalty for Real* weer op aarde belandt. (MK)

www.susannealt.com

Gehoord en gezien op YouTube

Rick Beato

Columnist Maurits Fondse verwijst in zijn column in dit nummer de lezer naar een YouTube-video (over de impact van AI) op het kanaal van Rick Beato – een kanaal waar muzikanten interviews met collega's, muzikanalyses en beschouwingen over de muziekwereld en de muziekmarkt kunnen vinden.

Eigenlijk zijn alle video's op het kanaal, met inmiddels ruim vier miljoen volgers, de moeite van het bekijken en beluisteren waard.

Twee tips evengoed

[The Most INSANE Music Interview](#)

Beato becommentarieert het (naar zijn mening) 'beste muzikinterview' op mainstream-tv ooit: het interview van Dick Cavett met Oscar Peterson uit 1979. Een terechte shout-out naar Dick Cavett, maar ook een missionstatement voor het kanaal van Beato zelf.

<https://www.youtube.com/watch?v=IU1zYiUU9BY>

[What I've Learned From The Greatest Musicians](#)

Feitelijk een trailer voor het kanaal: fragmenten uit zijn interviews met onder meer Brian May, Sting, Eric Johnson, Bernard Purdie, Thomas Newman en Seal.

<https://youtu.be/wU1di7Q5Sno>